

TEKNOLOJİ ve YENİLİK YÖNETİMİ

Doç. Dr. Mehmet KARAHAN

© Copyright 2019

Bu kitabın, basım, yayın ve satış hakları Akademisyen Kitabevi A.Ş.'ne aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kağıt ve/veya başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Tablo, şekil ve grafikler izin alınmadan, ticari amaçlı kullanılamaz. Bu kitap T.C. Kültür Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır.

ISBN

978-605-258-544-3

Kitap Adı

Teknoloji ve Yenilik Yönetimi

Yazar

Doç. Dr. Mehmet KARAHAN

Yayın Koordinatörü

Yasin Dilmen

Sayfa ve Kapak Tasarımı

Akademisyen Dizgi Ünitesi

Yayıncı Sertifika No

25465

Baskı ve Cilt

Bizim Dijital Matbaa

Bisac Code

BUS007000

DOI

10.37609/akya.1442

GENEL DAĞITIM

Akademisyen Kitabevi A.Ş.

Halk Sokak 5 / A

Yenişehir / Ankara

Tel: 0312 431 16 33

siparis@akademisyen.com

www.akademisyen.com

Önsöz

Yenilikçilik günümüz işletmeleri için vazgeçilmez kavramlardan biridir. İnsanlık tarım, ticaret ve savaş yöntemlerini ciddi anlamda değiştirmeden yüzlerce yıl geçirmiştir. Ancak günümüzde durum çok farklıdır. Dünyamız her alanda baş döndürücü bir hızla değişmektedir. Bu değişim en fazla da ticari işletmeleri ilgilendirmektedir. Her alanda kavramlar ve süreçler hızla yenilenmektedir. Örneğin klasik pazarlamadan günümüze gelen süreçte, kitlesel pazarlama kavram ve stratejileri yerini, neredeyse her müşteri için ayrı bir pazarlama politikası geliştirilmesini esas alan birebir pazarlamaya bırakmıştır. E-Ticaret sayesinde tüketiciler 7/24 alışveriş yapabilmektedir. Böylece tüm dünya bir pazar ve rekabet ortamı haline gelmiştir. Yerel fiyat ve rekabet avantajları, yakın hizmet sektörleri dışında önemini kaybetmiştir. Dünyanın herhangi bir yerinde sizin ürettiğinizi daha kaliteli ve ucuz üreten satan birileri varsa işler kötü gidiyor demektir.

Bu durum işletmeleri tüm dünya ile rekabet eder hale getirdiği için, yenilikçilik de çok daha fazla önem kazanmıştır. Başarılı ARGE çalışmaları olan yenilikçi toplumlar ve firmalar, piyasaya sürdükleri yeni ürün ve hizmetler sayesinde rekabet ortamında avantaj sağlarken, aynı zamanda güçlendirdikleri insan kaynakları sayesinde, gelecekte de yeni fikirleri üretmeyi, ya da rakiplerin yenilikçi atılımlarına zamanında karşılık vererek piyasadaki yerlerini korumayı büyük ölçüde garantilemiş olurlar.

Toplumsal kültürümüzün de katkısıyla en değerli beyinlerin, üretim ve hizmet sektöründe yer almak yerine devlet memuru olmak için birbiriyle yarıştığı ülkemiz, yenilikçilik kavramı açısından riskli bir konumdadır. Özel sektörün maaş ve çalışma şartlarının acilen düzeltilerek, üniversite mezunlarının yaratıcılarını ortaya koyabileceği yenilikçi şirketleri tercih etmeleri, ya da kendi işini kurarak ülke ekonomisine yenilikçi katkılar sunmaları çok önemlidir.

İçindekiler

Giriş1

Bölüm 1

Teknoloji Yönetimi.....3

1.1. Temel Kavramlar3

1.1.1. Teknoloji Nedir?4

1.1.2. Teknolojik Gelişme5

1.1.3. Teknolojik Değişim6

1.1.4. Teknolojik Değişimin Hızı8

1.1.5. Teknolojik Tahmin.....8

1.2. Teknolojinin Boyutları9

1.2.1. Ürün Teknolojisi.....9

1.2.2. İmalat Teknolojisi.....10

1.2.3. İletişim Teknolojisi11

1.3. Teknoloji Yönetimi12

1.4. Süreç Yönetimi.....13

1.4.1. Süreç Yönetiminin Önemi ve Faydaları15

1.4.2. Süreç Yönetim Teknikleri16

1.4.3. Süreç Teknolojisinin Seçimi16

1.5. Yeni Üretim Teknolojileri17

1.6. Teknoloji Transferi.....19

1.7. Yüksek Teknoloji21

1.8. Teknolojik Yenilikçilik26

Bölüm 2

Yenilik ve Yenilik Yönetim Süreci.....29

2.1. Temel Kavramlar.....	29
2.1.1. Yenilikçilik Tanımları.....	30
2.1.2. Yenilikçilikle İlgili Kavramlar.....	32
2.1.2.1. Buluş ve Yenilikçilik Kavramları.....	32
2.1.2.2. Yaratıcılık ve Yenilikçilik.....	33
2.1.2.3. Girişimcilik ve Yenilikçilik.....	34
2.1.2.4. Ar-Ge ve Yenilikçilik.....	35
2.1.2.5. Yenilikle İlgili Diğer Kavramlar.....	36
2.1.3. Yenilikçiliğin Önemi.....	38
2.1.3.1. Yenilikçiliğin Ülke Ekonomisi İçin Önemi.....	38
2.1.3.2. Yenilikçiliğin İşletmeler İçin Önemi.....	40
2.1.4. Yenilikçilik Süreci.....	41
2.1.4.1. Fikir Üretme Süreci.....	42
2.1.4.2. Fikrin Gerçekleştirilme Süreci.....	44
2.1.4.3. Fikrin Ticarileştirilme Süreci.....	45
2.1.5. Yenilik Çeşitleri.....	49
2.1.5.1. Ürün ve Hizmet Yeniliği.....	50
2.1.5.2. Süreç Yeniliği.....	53
2.1.5.3. Organizasyonel (Örgütsel) Yenilik.....	54
2.1.5.4. Pazarlama Yenilikçiliği.....	56
2.1.5.5. Stratejik Yenilikçilik.....	56
2.2. Yenilik ve Rekabet Gücü Kavramları.....	57
2.2.1. Rekabet Kavramı.....	58
2.2.2. Rekabet Gücü Kavramı.....	59
2.2.2.1. Firma Düzeyinde Rekabet Gücü.....	61
2.2.2.2. Endüstri Düzeyinde Rekabet Gücü.....	62
2.2.2.3. Ulusal Düzeyde Rekabet Gücü.....	62
2.2.3. Yenilik ve Rekabet Gücü İlişkisi.....	63
2.2.4. Rekabet Kültürü.....	64
2.3. Yenilik Kısıtlayıcıları.....	65
2.3.1. Örgütsel Engeller.....	65
2.3.1.1. Tepe Yönetiminin Tutumu.....	66
2.3.1.2. Farklılıklara Karşı Hoşgörüsüzlük.....	67

2.3.1.3. Kariyer, Statü ve Yeteneklerin Tehdit Edilmesi	68
2.3.1.4. Risk Almaktan Kaçınma	68
2.3.1.5. Aşırı Bürokratik Yapı	68
2.3.2. Bireysel Engeller	69
2.3.2.1. Teknolojik İşsizlik Korkusu	69
2.3.2.2. Psikolojik Nedenler	70
2.3.2.3. Sosyal Nedenler.....	71
2.3.2.4. Bilgi Eksikliği ve Belirsizlikler.....	71
2.3.2.5. Farklı Anlayış ve Değerlendirmeler	71
2.3.3. Diğer Engeller	72

Bölüm 3

Türkiye’de Yenilikçilik.....73

3.1. Türkiye’de Uygulanan Yenilik Politikaları ve Tarihsel Gelişimi	74
3.2. Yenilik Temel Göstergeleri Açısından Türkiye’nin Mevcut Durum	76
3.3. Ulusal Yenilik Sistemi	78
3.4. Ulusal Yenilikçilik Ölçümü ve Yenilik Göstergeleri	81
3.5. Avrupa Birliği Yenilik Göstergeleri (European Innovation Scoreboard)	82
3.6. Ulusal Yenilik Kapasitesi Endeksi	84
3.7. Bölgesel Yenilik Sistemi (BYS)	84
3.8. Türkiye’de Yenilikçilik Faaliyetleri.....	86
3.8.1. Türkiye’deki İşletmelerin Yaptıkları Yenilik Faaliyetleri ve Karşılaştıkları Sorunların Araştırılması	88
3.8.1.1. Yenilik Faaliyetlerinde Bulunan İşletmeler.....	89
3.8.1.2. Türkiye’deki İşletmelerin 2010-2012 Yılları Arasında Yaptığı Ürün Yenilikleri	90
3.8.1.3. İlgili Dönemde Süreç Yeniliği Yapan İşletmeler.....	91
3.8.1.4. Türkiye’de Organizasyon Yeniliği Yapan İşletmeler	91
3.8.1.5. Türkiye’de Pazarlama Yeniliği Faaliyetleri.....	92
3.8.1.6. Yenilik Faaliyetlerinde Bulunan Girişimlerin Devamlılığı	93
3.8.1.7. Yenilik Faaliyetlerinde Bulunan İşletmelerin Finansal Destek Alma Durumları.....	93
3.8.1.8. İşletmelerin Yenilik Yapma Amaçları.....	94

3.8.1.9. Yenilikçi İşletmelerin Karşılaştıkları Engeller.....	95
3.8.1.10. İşletmelerin Yenilik Faaliyetlerinde Bulunmama Sebepleri.....	95
3.8.2. Türkiye'deki Yenilik Faaliyetlerindeki Gelişmelerin Karşılaştırmalı Analizi: 2010-2012 ve 2012-2014 Dönemleri.....	97
3.8.2.1. Yenilik Faaliyetinde Bulunan İşletmelerin İki Dönem İçin Karşılaştırılması.....	97
3.8.2.2. Türkiye'de Ürün Yeniliği Yapan İşletmeler	98
3.8.2.3. Türkiye'de Süreç Yeniliği Yapan İşletmeler	99
3.8.2.4. Türkiye'de Organizasyon Yeniliği Yapan İşletmeler.....	100
3.8.2.5. Türkiye'de Uygulanan Pazarlama Yeniliği Faaliyetlerinin Karşılaştırması	101
3.8.2.6. Yenilik Faaliyetlerinin Sürdürülebilirliği.....	102
3.8.2.7. Yenilik Faaliyetleri Yapan İşletmelerin Finansal Destek Alma Durumları	102
3.8.2.8. Türkiye'de Radikal Yenilik Yapan İşletmeler.....	103
3.8.3. Yenilikçiliğin AB Ülkeleri ve Türkiye Açısından Değerlendirmesi	105

Bölüm 4

Bireysel Yenilikçilik Kapasitesi111

4.1. Bireysel Yenilikçilik.....	111
4.2. Bireysel Yenilikçilik Kapasitesi.....	112
4.3. Bireysel Yenilikçilik Kapasitesini Etkileyen Faktörler	116
4.4. Bireysel Yenilikçiliği Artırmaya Yönelik Öneriler.....	124

Bölüm 5

Sosyal Yenilikçilik127

5.1. Sosyal Yeniliğin Tarihi.....	127
5.2. Sosyal Yeniliğin Tanımları ve Önemi	128
5.3. Sosyal Yeniliğin Özellikleri ve İlgili Alanları.....	134
5.4. Sosyal Yenilikçilik Yapan Aktörleri	139
5.4.1. Sosyal Yenilikçi Girişimciler	140
5.4.2. Devlet ve Kamu Kurumları	141
5.4.3. Kâr Amacı Gütmeyen Kuruluşlar	142

5.4.4. Üniversiteler ve Diğer Eğitim Kurumları	144
5.5. Sosyal Yeniliğin Oluşumu.....	144
5.6. Dünya’da ve Türkiye’de Sosyal Yenilik Uygulama Örnekleri	146
5.6.1. Dünya Genelinde Yapılan Sosyal Yenilik Uygulamalarından Örnekler	149
5.6.2. Türkiye’deki Sosyal Yenilik Uygulamaları	150
5.7. Sosyal Yenilikçiliğin Ekonomik Verimliliğe Etkisi	151
5.8. Sosyal ve Teknolojik Yenilikçilik Arasındaki İlişki	152

Bölüm 6

Yenilikçilik Kültürü 157

6.1. Yenilikçilik Kültürü	157
6.2. Yenilikçilik Kültürü Tanımları.....	159
6.2.1. Yenilikçilik ve Kültür İlişkisi.....	160
6.3. Yenilikçi Kültürün Özellikleri.....	170
6.4. Yenilikçilik Kültürünün Faydaları	172
6.5. Yenilikçiliğe Uyumlaştırıcı Stratejiler	173
6.5.1. Yenilik Meyilli Olma	175
6.5.2. Risk Alma.....	176
6.5.3. Başarısızlığa Karşı Hoşgörülü Olma.....	177
6.5.4. Zorluklarla Mücadele Gücü	178
6.5.5. Yenilikçi Liderlik	178
6.5.6. Pazar ve Değer Odaklılık.....	180
6.5.7. Yenilikçiliği Destekleyici, Teşvik Edici Uygulamalar	181
6.5.8. Örgütsel Katılım, Takım Çalışması ve İşbirliği.....	183
6.5.9. Öğrenme Eğilimli ve Yenilikçi Kişiliklerin İstihdamı	184
6.5.10. Yenilikçi Stratejiler, Vizyon ve Misyon	186
6.5.11. Demokratik İletişim ve Serbest Bilgi Akışı	187
6.5.12. Özerklik ve Personel Güçlendirme	188
Kaynaklar	191

Kaynaklar

- Akın, Ö. ve Reyhanoğlu, M. (2014). “İşletme Büyüklükleri Bağlamında Türkiye'nin İnovasyon Portresi (2002-2008 Dönemi)”. Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt 16, Sayı 1, s.23-51.
- Aksay, Kadir (2011). Yenilikçilik Kültürünün Örgütsel Yenilikçilik Üzerine Etkisi: Konya İlinde Faaliyet Gösteren Özel Hastanelerde Bir Uygulama, Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Altunışık, Remzi; Coşkun, Recai; Bayraktaroğlu, Serkan ve Yıldırım, Engin (2012). Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri, Sakarya Kitabevi, Sakarya.
- Arpacı, İ. (2011). “Kamu kurumlarında Teknolojik İnovasyon ve İnovasyon Politikası”. ODTÜ Gelişme Dergisi, 38 (Ağustos), s. 111-123
- Atik, Hayriye (2005). Yenilik ve Ulusal Rekabet Gücü, Ankara: Detay Yayıncılık.
- Balta, M.E., Darlington, C., Smith, S.L., Cornelius, N. (2012). Entrepreneurial Orientation and Social Innovation Practices in Social Enterprises: The Rhetoric and Reality; International Journal of Business and Social Science, Vol:3, No.17; p.24-32, September, 2012.
- Başak, Bora (2014). Örgüt Kültürü, Girişimsel Yönelim, Yenilik ve Firma Performansı İlişkisi; YL Tezi; 2014, İstanbul.
- Bilimsel Araştırma Merkezi, http://www.otam.itu.edu.tr/index_f/duyuru_f/48/Inovasyon_6_mayis_2007.pdf Erişim Tarihi: 12.6.2008,
- Bulut, Çağrı; Eren, Hakan; Seçkin Halaç, Duygu (2013). Social Innovation and Psychometric Analysis; Procedia-Social and Behavioral Sciences, No.82, p.122-130.
- Bülbül, Hasan (2007). “Türkiye'deki Büyük Gıda Sanayi Firmalarının Rekabetçi ve Yenilikçi Uygulamaları”. Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt 25, Sayı 1, 2007, s.91-120.
- Cajaiba-Santana, G. (2014). Social Innovation: Moving the Field Forward-A Conceptual Framework; Technological Forecasting and Social Change, Vol:82, p.42-51.
- Cooke, P., Morgan, K., (1998), The Associational Economy: Firms, Regions and Innovation, Oxford: Oxford University Press.
- Cozijnsen, A., J., Vrakking, W.J. and Ijzerloo, M., (2000). “Success and Failure of 50 Innovation Projects in Dutch Companies”, European Journal of Innovation Management, 3 (3), 150-159.

- Çetinkaya, Özlem (2005). "Türkiye'nin Rekabetçi Üstünlüğüne Üretici Birliklerinin Katkısı: Tariş Örneği", Doktora Tezi, Aydın, 2005.
- Çiftçi, Nusret (2015). Sosyal Girişim Olarak STK'lar: İnovatif Beceriler Çerçevesinde Konya İlinde Bir Araştırma; Yüksek Lisans Tezi, Konya.
- Çuhadar, C., Bülbül, T., & Ilgaz, G. (2013). Öğretmen adaylarının bireysel yenilikçilik özellikleri ile teknopedagojik eğitim yeterlikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. İlköğretim Online,12(3), 797-807.
- Dawson, P., Daniel, L. (2010). Understanding Social Innovation: A Provisional Framework; International Journal of Technology Management, Vol:51, No:1
- Demiralay, R., Bayır, E. A., ve Gelibolu, M. F. (2016). Öğrencilerin Bireysel Yenilikçilik Özellikleri ile Çevrimiçi Öğrenmeye Hazır Bulunuşlukları İlişkisinin İncelenmesi. Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi.5(1),161-167.
- Demirkaya, H. ve Zengin, R. (2014). "Hizmet İnovasyonu ve Bir Uygulama Örneği", Elektronik Mesleki Gelişim ve Araştırma Dergisi (EJOİR), Cilt:2 Sayı:1, s.106-116.
- Didero, M., Gareis, K., Marques, P., Ratzke, M. (2008). Differences in Innovation culture Across Europe; Benchmarking and Fostering Transformative Use of ICT in EU Regions.
- Dibrell, C., Davis, P.S. and Craig, J., (2008). Fuelling Innovation through Information Technology in SMEs, Journal of Small Business Management, 46 (2).
- Dobele, L. (2015). Factors Which Influence The Development of Social Innovation in Latvia; Economic Science for Rural Development, No.40, p.226-238, April 2015, Jelgava, Latvia.
- Durna, Ufuk (2002). Yenilik Yönetimi, Ankara: Nobel Yayınları.
- EBİLTEM (2012). İzmir Bölgesel Ar-Ge ve Yenilik Kapasitesi Analizi, Ege Üniversitesi, Bilim ve Teknoloji Uygulama ve Araştırma Merkezi, İzmir.
- EIMS, (1995). European Commission – European Innovation Monitoring System (EIMS), Innovative Regions? A Comparative Review of Methods of Evaluation of Regional Innovation Potential, European Innovation Monitoring System Publication No: 21, 1995.
- Ekodialog, (2018). Rekabet Gücü Kavramı, Ekodialog Özgün Ekonomi ve Makale Arşivi, <http://www.ekodialog.com/Konular/rekabet-nedir-rekabet-gucu-kavrami.html> Erişim Tarihi: 27.06.2018.
- Eminoğlu, Gözde (2011). Örgütsel Kültür ve Yenilikçiliğin Performans Etkilerini İncelemeye Yönelik Bir Araştırma; Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir.
- Erbil, Cihat (2015). İşletmelerin İnovasyon Sürecinde Sosyal Fayda Yaratma Becerileri: Sosyal İnovasyon Çerçevesinde Örnek Bir Uygulama; Doktora Tezi; 2015, Konya.
- Eren, Hakan (2010). Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Yenilikçilik Kapasitelerinin Teknolojik Yenilikçilik Eğilimlerine Etkisini Ölçmeye Yönelik Bir Model Önerisi, Doktora Tezi, Kara Harp Okulu Savunma Bilimleri Enstitüsü Teknoloji Yönetimi Ana Bilim Dalı, Ankara.
- Erkan, H. (2014). "Bilgi Toplumunda Yenilikçilik". Dokuz Eylül Üniversitesi Araştırma ve İnovasyon Dergisi, Şubat 2014, s.10-19.

- Erkuş, Adnan (2011). Davranış Bilimleri İçin Bilimsel Araştırma Süreci, Seçkin Yayıncılık, Ankara.
- Ersoy, Bernur Açıkgöz ve Şengül, Canan M. (2008). Yenilikçiliğe Yönelik Devlet Uygulamaları ve AB Karşılaştırması, Yönetim ve Ekonomi, Cilt:15 Sayı:1, s. 59-74.
- Geroski, P.A. ve Walters, C.F. (1995), "Innovative Activity over the Business Cycle," The Economic Journal, 105 (431), 916-928.
- Gökalp, İ. (2007) "Türkiye Yenilikçi ARGE stratejisini ne zaman kuracak? Fransa Ulusal Göker, Aykut (2003). Ulusal İnovasyon Sistemi, Türkiye Ulusal İnovasyon Sistemini Kurabildi mi? Yayın No. TÜSİAD-T/2003/10/362, İstanbul.
- Gözükara, Ebru (2014). Liderlik Tipleri, Yenilikçi Kültür, Örgütsel Yaratıcılık ve Firma Performansı Arasındaki İlişkiler; Doktora Tezi, İstanbul.
- Güleş, Hasan K. ve Bülbül, Hasan (2004). Yenilikçilik, İşletmeler için stratejik rekabet aracı, Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Gürpınar, Koray ve Sandıkçı, Mustafa (2008). Uluslararası Rekabetçilik Analizinde Michael E. Porter'ın Elmas Modeli Yaklaşımı: Türkiye'deki Bazı Endüstrilerdeki Uygulanabilirliğinin ve Sonuçlarının Araştırılması, SÜ İİBF Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, Cilt 8 , Sayı 15 , Ocak 2008 , Sayfalar 105 – 125.
- Haihua, C. ve Song, C. (2009). "Study on motivations, institutional form organizations of innovation cluster". 2009 International Conference on Information Management and Industrial Engineering, 26-27, December 2009, Xi'an, China. <http://ieeexplore.ieee.org/stamp/stamp.jsp?tp=&arnumber=5369701>, 4: 436-439.
- Hamel, Gary (2006). The Why, What, and How of Management Innovation, harvard business review, February 2006, http://innovbfa.viabloga.com/files/HBR_Gary_Hamel_The_Why_What_and_How_of_Management_Innovation_2006.pdf, (Erişim Tarihi: 22.10.2016).
- Hurt, H. Thomas, Joseph, Katherine, & Cook, Chester. D. (1977). Bireysel Yenilik Ölçeği, <http://www.jamescmccroskey.com/measures/innovation.htm>, Erişim Tar: 11.11.2016.
- Hurt, H. Thomas, Joseph, Katherine, & Cook, Chester. D. (1977). Scales for the measurement of innovativeness. Human Communication Research, 4, 58-65.
- İnternet Dergisi, (2016). Teknopark Nedir? URL:www.internetdergisi.com/dosyalar/dosya/119/TEKNOPARK%20NEDIR.doc, Erişim Tarihi: 2. 10.2016.
- İmamoğlu, S. Zeki ve Açıkgöz, Atif (2012). Milli Yenilik Sistemleri ve Türkiye İçin Öneriler, Girişimcilik ve İnovasyon Yönetimi Dergisi, Cilt 1 Sayı 1, 69-96
- İraz, Rıfat (2005). "Yaratıcılık ve Yenilik Bağlamında Girişimcilik ve KOBİ'ler", Çizgi Kitabevi, Konya.
- İraz, Rıfat ve Yıldırım, Ebru (2004). İşletmelerde Stratejik Bilgi Yönetiminin Yenilikçi Faaliyetlerin Sürdürülebilirliğine Etkisi, Selçuk Üniversitesi İİBF Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, Sayı 8, s.79-95.
- İTÜ Arı Teknokent, (2016). Teknopark Nedir? <http://www.ariteknokent.com.tr/tr/nerede/teknopark-nedir>, (Erişim Tarihi: 5.10.2016).
- İZKA (2012). İzmir Bölgesel Ar-Ge ve Yenilik Kapasitesi Analizi, İzmir Kalkınma Ajansı Yayınları.

- Kalyar, Masood Nawaz (2012). Individual Innovation and its Antecedents: Mediating Role of Creativity and Self-leadership, *International Journal of Professional Management*, Volume 7, Issue 2, ISSN 20422341, <http://www.ipmajournal.com/>
- Karahan, M. ve Karhan, G. (2013). "A case study on innovation activities in Turkey and the obstacles for innovation". *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 75, 129–138.
- Kazançoğlu, İpek; Dirsehan, Taşkın (2016). Sosyal İnovasyon ile Sakin Şehirlerarasındaki İlişkinin Sosyal Girişim(ciler) Açısından İncelenmesi: Seferihisar Örneği; *Ege Stratejik Araştırmalar Dergisi*, Cilt:7, Özel Sayı, 2016.
- Keçeci, Tugay; Atalay, Melek; Keçeci, Tülay (2015). Yenilikçilik, Buluşçuluk ve Öğrenen Bölge Kavramlarının Yeni Dönemde Bölgesel Kalkınmadaki Yeri ve Önemi, 3. Uluslararası Bölgesel Kalkınma Konferansı Bildiriler Kitabı, 15-16 Ekim 2015 Bingöl.
- Kılıçer, Kerem ve Odabaşı, Hatice Ferhan (2010). Bireysel Yenilikçilik Ölçeği (BYÖ): Türkçeye Uyarlama, Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 38: 150-164.
- Kırım, Arman (2007). "Süreç İnnovasyonu: Maliyetleri Sistem Dışına Çıkarmak", Sistem Yayıncılık, Yayın No: 556, İstanbul.
- Kitanovic, J. (2007). "The Applicability of The Concept of National Innovation Systems to Transition Economies", *Innovation: Management, Policy & Practice*, 9 (1), 28–45.
- Kobu, Bülent (1989). *Üretim Yönetimi*, Beta Yayınları, İstanbul.
- Kociszky, G., Somosi, M.V. (2016). Generating Social Innovation with Knowledge Engineering; *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, No.223, p.167-174, 2016.
- Koç, Oktay (2010). Toplumsal Sorunlarla Mücadelede Bir Kaldıraç Olarak Sosyal İnovasyon ve Sosyal Girişimcilik Açısından Önemi; *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, Cilt:5, Sayı:2.
- Korucu, A. T. ve Olpak, Y. Z. (2015). Öğretmen Adaylarının Bireysel Yenilikçilik Özelliklerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 5(1).111-127.
- Kösedağı, Yeliz (2014). Yöneticilerin Duygusal Zekâsı ve Yenilikçi Kurum Kültürü ile Çalışan Performansı Arasındaki İlişki; *Yüksek Lisans Tezi*; 2014, İstanbul.
- Kümbül Güler, Burcu (2011). Yoksullukla Mücadelede Sosyal Girişimcilik: ASHOKA Üyelerinden Sosyal Yenilikçi Örnek Uygulamalar; *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt: 13, Sayı:3, 2011, İzmir.
- Langvik, T.A., Johansen, F.R., Callisen, F., Norman, S., Thoresen, J. (2005). "Innovation and Regional Development". *Al & Soc.* (2005) 19: 384-406.
- Love, J.H., Roper, S. ve Jun, D. (2009). "Innovation, Ownership and Profitability". *International Journal of Industrial Organization* 27, 424-434.
- Maslach, D. (2015). "Change and Persistence With Failed Technological Innovation". *Strategic Management Journal*, DOI:10.1002/smj.2358.
- Matei, Ani; Antonie, Catalina (2015). Compexity theory and the Development of the Social Innovation; *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, No.185, p.61-66.
- Michelini, L. (2012). *Social Innovation and New Bussiness Models*, 2012, London.
- Mulgan, G. (2006). *The Process of Social Innovation*; *Innovation: Technology, Governance, Globalization*, Vol:1, Issue:2, p.145-162.

- Mulgan G., Tucker, S., Ali, R., Sanders, B. (2007). *Social Innovation-What It Is, Why It Matters and How It Can Be Accelerated*; Basingstoke Press, London.
- Naktiyok, A. (2007). “Yenilik Yönelimi ve Örgütsel Faktörler”, *Atatürk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, Cilt: 21, Haziran 2007 Sayı: 2, s.211-230.
- Naktiyok, A. ve Gürsoy, A. (2014). “İşletmelerde Stratejik Bilgi Yönetiminin Yenilikçi Faaliyetlerin Sürdürülebilirliğine Etkisi”, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Cilt: 7 Sayı: 35, www.sosyalarastirmalar.com
- Nelson, R. R. (1993), *National Innovation Systems: A Comparative Analysis*, Oxford University Press, New York.
- ODTÜ Teknokent, (2016). Teknokent Nedir, <http://odtuteknokent.com.tr/tr/ hakkında/teknokent-nedir>, (Erişim Tarihi: 02.10.2016).
- OECD (2005). *Oslo manual guidelines for collecting and interpreting innovation data*. 3rd Edition. OECD ve Eurostat ortak yayını, <http://browse.oecdbookshop.org/oecd/pdfs/free/9205111e.pdf>. (Erişim Tarihi: 10.03.2014).
- Özdemir, Ayşe Aytül ve Demirci, Emre (2010). “İşletmelerde İnovasyon Sürecinde Sosyal Sermaye”, 18. Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Adana.
- Özdemir, Fatih; AR, İlker Murat (2015). *Sosyal Yenilikçilik Üzerine Bir Alan Araştırması; Girişimcilik ve İnovasyon Yönetimi Dergisi*, Cilt:4, Sayı:1, Haziran, 2015.
- Phills, JR., James A., Deiglmeier, K., Miller, D.T. (2018). *Rediscovering Social Innovation*; Stanford Social Innovation Review, Fall 2008, California.
- Porter, Michael. E. (1990). *The Competitive Advantage of Nations*, London: The Macmillan Press.
- Porter, Michael. E. (2008). *Rekabet Stratejisi Sektör ve Rakip Analiz Teknikleri*, Çeviri: Gülen Ulubilgen, Sistem Yayıncılık, İstanbul.
- Sakarya Teknokent, (2016). Teknokent Kavramı, <http://www.sakaryateknokent.com/teknokent-kavrami>, (Erişim Tarihi: 02.10.2016).
- Sarıhan, Halime (1998). *Teknoloji Yönetimi, Denet Yayınları*, İstanbul.
- Sarioğlu, Ayşegül (2014). *Bireysel Yenilikçilik Ölçeğinin Hemşirelikte Geçerlik ve Güvenirliği*, Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Schumpeter, J.A. (1934). *The theory of economic development*. Cambridge, M.A.: Harvard University Press. http://books.google.com.tr/books/about/The_Theory_of_Economic_Development.html?id=-OZwWcOGeOwC&redir_esc=y (Erişim Tarihi: 10.03.2014).
- Seçkin Halaç, Duygu; Eren, Hakan; Bulut, Çağrı (2014). *Sosyal Yenilikçilik: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması*; H.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt: 32, Sayı:1, 2014, Şanlıurfa.
- Tatar, Şahika Burçin; Arslan, F.Müge (2017). *Sosyal İnovasyon Kavramı: Bir Literatür Taraması*; *International Journal of Academic Value Studies*, Vol:3, Issue:12, p.321-338.
- TDK (2016). *Güncel Türkçe Sözlük*, Türk Dil Kurumu, http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.5839d81f07e384.96469817, (Erişim Tarihi: 25.11.2016).

- Tidd, J., (2001). Innovation management in context: Environment, organization and performance, *International Journal of Management Reviews*, 3 (3).
- Timurçin, Deniz (2010). Türkiye’de KOBİ’lerin Rekabet Gücü ve Rekabet Üstünlüğü Sağlamada Kümelenmenin Etkisi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Ens., İktisat Anabilim Dalı Doktora Tezi, İstanbul.
- Top, Seyfi (2008). İşletmelerde Yenilik ve Yaratıcılık Yönetimi, 1.Baskı, Beta Yayıncılık, İstanbul.
- Topsakal, Yunus ve Yüzbaşıoğlu, Nedim (2017). Sosyal İnovasyon Kavramsal Model Önerisi; *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, Cilt: 13, Sayı: 3.
- TÜBİTAK (1997). Türkiye’nin Bilim ve Teknoloji Politikası, TÜBİTAK BTP 97/04, Ağustos.
- TÜBİTAK (2014). <http://www.tubitak.gov.tr>, Erişim Tarihi: 25.11.2014.
- TÜİK, (2013). Yenilik Araştırması, 2012 İstatistikleri Analiz Veri Kütüğü. Erişim Tarihi: 04.12.2013.
- TÜİK, (2015). Yenilik Araştırması, 2014 İstatistikleri Analiz Veri Kütüğü. Erişim Tarihi: 14. 11. 2015.
- Türker, Volkan (2016). Teknoloji ve Yenilik Yönetimi Dersi İletişim Sayfası, www.volkan-turker.com.tr/tekyenyonetimi.htm, Erişim Tarihi: 25.11.2016.
- Türkkan, Erdal (2018). “Rekabet Nedir?” Rekabet Derneği Web Sitesi, <http://www.rekabetderneği.org/rekabethakkında.htm#tepe>, Erişim Tarihi:02.07.2018
- TÜSİAD (2003), Ulusal İnovasyon Sistemi, Yayın No. TÜSİAD-T/2003/10/362.
- Uçkun, N. ve Girginer, N. (2012). Girişimciliği Etkileyen Faktörler: Eskişehir Organize Sanayi Bölgesindeki Metal Sektörü Girişimcilerine Yönelik Bir Uygulama, *Girişimcilik ve İnovasyon Yönetimi Dergisi*, Cilt 1, Sayı 1, s.97-113
- Ural, A. ve Kılıç, İ. (2011), Bilimsel Araştırma Süreci ve SPSS İle Veri Analizi, Detay Yayıncılık, Ankara.
- Uzkurt Cevahir (2008). “Pazarlamada Değer Yaratma Aracı Olarak Yenilik Yönetimi ve Yenilikçi Örgüt Kültürü”, İstanbul, Beta Yayınları.
- Uzkurt, Cevahir ve Demirci, Ahmet Emre (2011). Yenilik Yönetimi, Anadolu Üniversitesi Yayınları, Yayın No: 2602.
- Uzkurt, Cevahir (2017). Yenilik (İnovasyon) Yönetimi ve Yenilikçi Örgüt Kültürü; Beta Basım, İstanbul.
- Ünlü, Fatma (2013). Avrupa Birliği Yenilik Karnesi ve Türkiye: Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme, *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Sayı: 42, Temmuz-Aralık 2013 ss. 161-192.
- Wan Ismail, Wan Khairuzzaman; R. Abdmajid (2007). Framework of the Culture of Innovation: A Revisit; *Jurnal Kemanusiaan*, Vol.5, No.1, June, 2007.
- Wasson, C.R. (1978). *Dynamic Competitive Strategy and Product Life Cycles*, 3. Edition, Austin Press.
- World Bank (2009). Turkey-National innovation and technology system: <http://www.worldbank.org/en/search?q=turkey+innovation¤tTab=1>, Erişim Tarihi: 8.11.2016.
- Yiğit, Sema (2014). Kültür, Örgüt Kültürü ve İnovasyon İlişkisi Bağlamında “İnovasyon Kültürü”; *KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, Cilt:16, Sayı:27.